

Dag 4 - 4de Mirakel van onze onvoorstelbaar grote Liefde.

**Mijn Passie is samen met Mij ontvangen.
Hoezeer werd mijn kleine Mensheid gemarteld!**

“Mijn dochter, wend je blikken af van mijn verterende Liefde en overweeg nu mijn werkzame Liefde.

Elke ontvangen ziel bracht Mij de last van haar zonden, haar zwakheden en passies.

Mijn Liefde verplichtte Mij de last van elk van hen op Mij te nemen.

Mijn Mensheid ontving

- niet enkel de zielen, maar

- ook het lijden van elk van hen

- en ook de genoegdoening die elk van hen aan mijn hemelse Vader te geven had.

Zo werd mijn Passie samen met Mij ontvangen.

Bekijk Mij goed in de schoot van mijn hemelse Moeder.

Hoezeer was mijn kleine Mensheid gemarteld!

Kijk goed naar ***mijn klein Hoofdje, omgeven door een doornenkroon***. Zij duwde sterk tegen mijn slapen en zij liet Mij stromen van tranen vergieten.

Ik kon geen enkele beweging maken om hen te drogen.

Heb toch medelijden met Mij, droog mijn ogen, nat van zovele tranen!

Jouw armen zijn vrij, **jij** kan het doen.

Deze doornen zijn de kronen van zoveel slechte gedachten, die zich ophopen in de geest van de mens. Hoezeer prikken zij Mij, meer dan doornen die gegroeid zijn vanuit de aarde!

Kijk nogmaals: ***Welke lange kruisiging gedurende negen maanden!***

Ik kon geen vinger, geen hand en ook geen voet bewegen. Ik was steeds onbeweeglijk.

Er was geen plaats om me ook maar een beetje te kunnen bewegen.

Wat een lange en pijnlijke kruisiging!

Daarbij kwamen dan nog al de slechte werken, die de vorm kregen van nagels, die mijn handen en voeten voortdurend doorboorden.”

Zo vertelde Hij mij de ene pijn na de andere, alle martelaarschappen van zijn kleine Mensheid. Als ik deze allemaal zou moeten vertellen, zou het te lang duren.

Ik begon te wenen en *ik hoorde in mijn binnenste*:

“Mijn dochter, Ik wil je omarmen, maar Ik kan dit niet. Er is geen plaats. Ik kan niet bewegen.

Ik kan het niet doen. Ik wil bij jou komen maar ik kan niet stappen.

Omarm jij Mij nu en kom jij bij Mij.

Wanneer Ik de moederlijke schoot verlaat, zal Ik bij jou komen.”

Toen ik Hem in mijn voorstelling omarmde en nauw aan mijn hart drukte,

zei een stem tot mij: “Genoeg nu, mijn dochter.

Laten wij verder gaan om het 5de mirakel van mijn overgrote Liefde te overwegen.”